

یکشنبه ۵ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۶ صفحه | ۲۰ هزار تومان | سال چهارم | شماره ۸۴۳
www.hammihanonline.ir

سرمقاله

کدام تیترا بز نیم؟

امروز در «هم‌میهن» دو گزارش از غزه داریم. یکی از دیگری تاسف‌بارتر است. یکی بازتابی است از گزارش‌های رسانه‌ای و رسمی جهانی و دومی گزارش اختصاصی هم‌میهن از گفت‌وگو با ۷ روزنامه‌نگار غزه‌ای است. بهتر است بگوییم قحطی نگار غزه‌ای. برای این یادداشت کدام تیترا را می‌توانستیم بنویسیم؟ زندگی در کنار مرگ؛ گزارشگران مرگ؛ فرق هولوکاست و غزه؛ تولد و مرگ کودکان در خیابان؛ مرگ نزدیک‌تر از یک بسته غذا؛ جنگ برای یک لقمه نان؟ اینها اغلب از مفاد گزارش‌های قحطی‌نگاران غزه است. کدامین عنوان و تیترا قادر است چنین توحشی را بازتاب دهد و کدامین وجدان بیدار در قرن ۲۱ شاهد آن باشد و همچنان دم فروبند؟ چگونه ممکن است با پنهان شدن پشت جنایت ۸۰ سال پیش، به خود حق داد که بدتر از آن را علیه مردمی دیگر روا داشت و اتفاقاً عاملان جنایت قبلی امروز نیز حامی این جنایت هستند. اگر در طول جنگ دوم جنایت شد نه‌چندان خبری و قبلمی از آن درج و منتشر می‌شد و نه جنایت‌کاران به انجام آن افتخار و اقرار می‌کردند؟ و نه حتی اعلامیه جهانی حقوق بشر تصویب شده بود. ولی جنایت علیه بشریت و نسل‌کشی در غزه در حالی انجام می‌شود که جانیان با وقاحت به انجام آن افتخار می‌کنند و دوربین‌ها مستقیماً نسل‌کشی را برای جهانیان نشان می‌دهد و تصویب‌کنندگان اعلامیه جهانی حقوق بشر نیز به‌راحتی نظاره می‌کنند. گرچه وضعیت بحرانی غزه و کودکان و زنان و سالمندان آن مسئله بشریت است و فرقی نمی‌کند که نسبت هرکدام از ما با آنان که تحت پاک‌سازی قومی چیست، ولی از همکیشان و اعراب بیش از همه انتظار می‌رود که سکوت نکنند. ←

نگاه تحلیلیگر

گرسنگی و فریب

الکس د وال

مدیر اجرایی بنیاد صلح جهانی
در دانشگاه تافتس در ماساچوست

وقتی گرسنگی سراسری جامعه‌ای را فرا می‌گیرد، اتفاقی نادر و وحشتناک رخ می‌دهد. گرسنگی نه‌تنها پدیده بیولوژیکی تحلیل‌رفتن بدن است، بلکه زنگ خطر مرگ جامعه نیز هست. قحطی، یعنی مردمی است که در زباله‌ها به دنبال غذا می‌گردند. قحطی، زنی است که مخفیانه آشپزی می‌کند و غذا را از پسرعموهای گرسنه‌اش پنهان می‌کند. قحطی، خانواده‌ای است که جواهرات مادر بزرگش را برای یک وعده غذایی می‌فروشد. قحطی زنگان، چهره‌هایشان بی‌احساس و چشمانشان خیره است. قحطی تحقیر است. قحطی وقتی رخ می‌دهد که انسان‌ها مانند حیوانات برای به‌دست آوردن غذا تقلا می‌کنند. این واقعیتی است که هیچ آماری نمی‌تواند آن را ثبت کند. روش‌های اندازه‌گیری فوریت‌های غذایی و درجه‌بندی آنها وقتی جامعه به این شکل از هم می‌پاشد، دیگر معنا ندارد و امروز قحطی را در غزه می‌بینیم. اما وقتی که به بیابانهای بنیاد بشردوستانه غزه مراجعه کنید، وارد دنیای متفاوتی می‌شوید. این بنیاد تحت حمایت آمریکا و اسرائیل فعالیت می‌کند. از نظم و کارایی و اعلام افتخار آمیز مبنی بر تحویل بیش از ۲ میلیون وعده غذایی دیروز از چهار محل توزیع امن خواهید دید. کمی آنطرف‌تر تصاویر کودکان گرسنه، زنانی که از گرسنگی در حال غش کردن هستند و تصاویری از مردان جوان سالم نیز وجود دارد. ←

روایت يك دیدار

نوشته‌ای از مسیح مهاجری

درباره آنچه در ملاقات با میرحسین موسوی گذشت

گفت‌وگو با اپوزیسیون شعار است

ارزیابی غلامحسین کرباسچی

از عملکرد دولت در سالگرد ریاست جمهوری پزشکبان

معمار اسرار آمیز فیلم مقاله

درباره سینمای کریس مارکر

در زادروز و سالمرگ این نابغه سینمای جهان

اصلاحات ضروری است

بررسی و تحلیل آنچه نظریه پردازان سیاسی درباره ایران پس‌ا جنگ گفته‌اند

دولت‌ها و نهادهای بین‌المللی
هشدارهای خود را تشدید کرده‌اند
اما اسرائیل به کار خود ادامه می‌دهد

غزه غذا ندارد

گفت‌وگوی الهه محمدی خبرنگار هم‌میهن
باهفت خبرنگار ساکن غزه درباره روزهای گرسنگی

گزارش
انسانی
۸۹-۱۲-۱۳